

РЕШЕНИЕ

№ 4876

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 27.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6207** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 – 207 от АПК във връзка със чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ.

Производството е образувано по искова молба на А. М. А. от [населено място] срещу Дирекция за национален и строителен контрол (ДНСК), като при условията на обективно съединяване са предявени иски за заплащане на обезщетение за имуществени вреди в общ размер от 4050 лева, поради неотдаване под наем на недвижим имот – два апартамента, находящи се на [улица], [населено място] в ЖСК „Е.”, за периода 01.04.2012г. до 30.06.2012г. В исковата молба се твърди, че имуществените вреди са претърпени в резултат на два незаконосъобразни акта на ДНСК (това е посочено и в определение № 11687 от 25.09.2012г. на ВАС, О. отделение, задължително за този състав на основание чл. 224 от АПК), а именно: 1. Заповед № 3 от 07.10.1998г. на началника на ДНСК и 2. Заповед № 87 от 16.03.1999г. на главен държавен инспектор в ДНСК. С исковата молба се претендират вреди и от незаконни действия и бездействия на ответника - отказ прилагането на чл. 164 от З. (отм.) за жилищни строежи, за които не са издавани образци 14, 15 и 16 (неправилно записани в исковата молба като актове обр. 15, 16 и 17); отказ от изпълнение постановление от С. № 835/98 година – нарушение на чл. 119 от ЗСВ, досежно въвеждане на ЖСК в експлоатация и отказ от изпълнение на заповед на заместник министър З. от МРРБ № 812/99 година за въвеждане на ЖСК в експлоатация. Иска от съда да се произнесе по същество относно съществуването (издаването) на актове обр.

14, 15 и 16 за процесната сграда, както и истинността на акт обр. 16/92 г. издаден от район С.. Претендираните имуществени вреди представляват пропуснат наем за два самостоятелни апартамента от 75 кв.м. на III и IV ет., предназначени за офиси, две гаражни помещения с площ от 35 кв.м. с тоалетна за магазини и мазе с площ 12 кв.м. Твърди се, че на ищецът не е издаден нотариален акт поради неиздадени обр. 14, 15 и 16 от Наредба № 6 за сградата, находяща се на [улица], което не допуска разпореждане с частна недвижима собственост – отдаване под наем.

Ответната страна, чрез процесуалния си представител оспорва исковата молба. Твърди, че не са налице предпоставките по чл. 1 ал. 1 от ЗОДОВ за ангажиране на отговорността на държавата за вреди причинени на граждани, тъй като липсват доказателства за незаконосъобразни актове, действия или бездействия от негова страна. Посочва, че заповед № 3 е вътрешно служебен акт, а не е индивидуален административен акт, който би могъл да засегне правата и законните интереси на ищеца. Твърди, че не са представени доказателства за наличието на причинно следствена връзка между обявената за нищожна заповед № 87 и твърдяните от ищеца вреди. Твърди и че не е налице отказ за изпълнение на постановлението на С.. Иска исковата молба да бъде отхвърлена.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище, че исковата молба е неоснователна и недоказана.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, обсъди доводите на страните и съобрази разпоредбите на закона, установи следното:

Видно от представените по делото Протокол от 05.06.1986г. (стр. 53) на общото събрание на ЖСК „Е.” и Заповед № РД – 41 - 2405/10.11.1986г. (стр. 31) на Председателя на ИК на СНС, ищецът А. М. А. е получил в обезщетение апартамент № 1 – мезонет на ет. III и IV на 121,18 кв.м. и мазе № 6 на 11,82 кв.м. и гараж № 3 с площ от 30,54 кв.м., находящ се на [улица], м. „Центъра”, кв. 431 А.

По делото е представен Протокол образец 16 от 1992г. (стр. 9 - 17) за обект ЖСК „Е.” на приемателна комисия по чл. 40 от Наредбата за държавно приемане на обекти от капиталното строителство. С решение от 30.01.2009г. на СРС, I ГО, 42 с-в по гр.д. № 10906/2008г. (стр. 61), влязло в сила на 20.02.2009г., е признато за установено на основание чл. 124, ал. 4 от ГПК, че Протоколът по чл. 40 от Наредбата за държавно приемане на обекти от капиталното строителство, обр. 16, на приемателната комисия за обект ЖСК „Е.”, находящ се на [улица] [населено място], в частта относно избени помещения № 3 и № 6, в което е посочено избено помещение № 3, абонатна станция, няма отклонения от проекта, окончателно е завършено и прието от СЕК С. за експлоатация и избено помещение № 6 към ап. № 5, няма отклонения от проекта, окончателно е завършено, е неистински документ с невярно съдържание. С решение от 23.04.2010г. на СРС, I ГО, 46 с-в по гр.д. № 30883/2009г. (стр. 58), за което няма данни да е влязло в сила, е признато за установено на основание чл. 124, ал. 4 от ГПК, в частта, с която уведомява ищеца, че строежът е приет по реда на Наредба № 6 за държавно приемане на обектите по капитално строителство с Протокол обр. 16 от 02.09.1992г. от приемателната комисия назначена със заповед № РД – 09 – 48 от 10.08.1992г. е неистински документ с неварно съдържание.

Със Заповед № 87/16.03.1999г. (стр. 171) на главен държавен инспектор при ДНСК е отменен незаконосъобразно издадения Протокол 16/02.09.92г. за строеж ЖСК „Е.”, [улица], С. и е наредено на началника на СРДНСК в срок до 31.03.1999г. да се разпорежи за нанасяне на отмяната във всички екземпляри на съответния протокол

обр. 16. Тази заповед е обявена за нищожна с решение от 29.12.2000г. на СГС по ах.д. № 1407/1999г. (стр. 32) Решението е потвърдено от Върховния административен съд с Решение № 5096 от 02.07.2001г., по дело № 2557/2001г.

По делото е представена Заповед № 3/07.10.1998г. (стр. 102) на началника на ДНСК, с която на основание чл. 158, ал. 1 от ЗУТ са предоставени на С. Т. Г. правомощията да издава заповеди за спиране на незаконни строежи, да разрешава ползването на завършени строежи, да издава наказателни постановления за налагане на глоби и на икономически санкции за юридически лица, да издава заповеди за премахване на незаконни строежи, да прави предложение до областните управители или кметовете за отнемане на строежи в полза на държавата, съответно на общината и да спира действието на издадени строителни книжа и издава заповед за отмяната им в предвидените от закона и правилника за неговото прилагане случаи. Доказателства за незаконосъобразност на тази заповед по делото не са представени.

По делото е представено Постановление от 14.12.1998 г. на прокурор при Апелативна прокуратура С. № 835/98г. (стр. 44), с което на основание чл. 119, ал. 5 от ЗСВ на кмета на район С. е предложено да отмени акт обр. 16/92 г. за приемане на обект – ЖСК „Е.” – находящ се в [населено място], [улица], като незаконосъобразен и се разпореди за повтаряне на процедурата, при строго спазване на разпоредбите на З. и ППЗТСУ. По делото е представено и писмо от 20.01.1999г. на заместник министъра на регионалното развитие и благоустройство (стр. 50), с което е възложено на ДНСК да окаже ефективно съдействие и контрол на действията на кмета на район „С.”, СО по изпълнение на постановлението на С..

По делото са представени многобройни доказателства, от които се установява, че в архива на район С., СО не съществува оригинал от Протокол образец 16 за обект ЖСК „Е.”, [улица].

По делото е представена от ищеца съдебно – техническа експертиза, изготвена по дело № 5700/2011г. на АССГ, относно размера на пропуснатите наеми за имотите, за които ищецът е бил в невъзможност да плодотворно използва. По това дело в открито съдебно заседание от 27.06.2013г. ищецът посочи, че не желае изслушването на нова техническа експертиза.

При така установените фактически обстоятелства, настоящият състав намира, че част от предявените иски се явяват недопустими, а друга част неоснователни по изложените по – долу съображения.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, съответно ангажирането на отговорността на държавата, предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: 1. на първо място - незаконосъобразен акт, отменен по съответния ред, включително нищожен или оттеглен (съгласно чл. 204, ал. 3 от АПК), или незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност; 2. на второ място - вредоносен резултат, наличие на реална вреда, настъпила за ищеца (имуществена или неимуществена); 3. на трето място - причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, незаконосъобразното действие или бездействие и настъпилия вредоносен резултат.

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ, Държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. В този смисъл, тъй като имуществената отговорност по този закон е обективна, безвиновна,

вината не е елемент от фактическия състав на отговорността.

Искът се предявява срещу органите, от чиито незаконни действия и бездействие са причинени вредите (чл. 7 от ЗОДОВ), а съобразно чл. 205 от АПК срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действиел или бездействие са причинени вредите. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред.

На първо място искането на ищеца А. за извършване на проверка на законосъобразността и истинността на акт обр. 16 е недопустимо, тъй като по отношение на него е налице влязло в сила съдебно решение, с което е установена неистинността на този документ, но само в частта му по отношение на отразеното относно избени помещения № 3 и № 6 и по отношение на съобщението, което е изпратено, че е изготвен, в което е посочено избено помещение № 3, абонатна станция, няма отклонения от проекта, окончателно е завършено и прието от СЕК С. за експлоатация и избено помещение №6 към ап. № 5, няма отклонения от проекта, окончателно е завършено. Отделно следва да се има предвид, че издаденият Протокол обр. 16 не представлява индивидуален административен акт. Същият е съставен по реда на действащата към момента на съставянето му Наредба за държавното приемане на обекти по капиталното строителство и не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 2 от З. (отм.) и по сега действащия чл. 214 от ЗУТ (в този смисъл и определение № 2088/22.02.2008г. на ВАС, II отд. по адм.д. № 1855/2008 г.). Ето защо така предявеният иск е недопустим и исковата молба в тази й част следва да бъде оставена без разглеждане, а производството прекратено.

По отношение на останалите претенции заявени с исковата молба. Претендират се вреди от следните незаконосъобразни актове: Заповед № 3/07.10.1998г. на началника на ДНСК и Заповед № 87/16.03.1999г. на главен държавен инспектор в ДНСК.

Съгласно чл. 203, ал. 1 от АПК, исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица, се разглеждат по реда на тази глава, като за неуредените въпроси се прилага ЗОДОВ. Законодателят въвежда като абсолютна процесуална предпоставка за иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ изискването по чл. 204, ал. 1 от АПК, искът да се предяви след предварителна отмяна на незаконосъобразния административен акт по съответния ред, като по чл. 204, ал. 2 от АПК е допустимо обективно съединяване на жалба срещу административен акт с искова молба за присъждане на обезщетение.

По отношение на първата заповед (Заповед № 3/07.10.1998г. на началника на ДНСК), следва да се има предвид, че същата не представлява индивидуален административен акт по смисъла на закона, а вътрешно служебен такъв. Отделно по делото не са представени доказателства този акт да е отменен по надлежния ред. Противно на твърденията на ищеца, Заповед № 3/07.10.1998г. не е предмет на решението по адм.д. № 1407/1999г. описа на СГС и не е обхваната от обективните предели на силата на пресъдено нещо. След като не е налице предварително отменен административен акт, липсва първата процесуална предпоставка за основателност на иска. Поради което исковата молба в тази й част следва да бъде оставена без разглеждане и производството прекратено.

По делото е представено решение от 29.12.2000г., постановено по адм.д. № 1407/99г. по описа на СГС, с което е обявена за нищожна Заповед № 87/16.03.1999г. издадена от

главния държавен инспектор при ДНСК. Липсват каквито и да е доказателства за причинно следствена връзка между обявената за нищожна заповед и твърдените от ищеца вреди. Още повече, че нито от представените по делото писмени доказателства, нито от представената СТЕ по друго дело, се установява, че именно от прогласената за нищожна заповед ищеца е претърпял вреди от невъзможността да отдаде под наем процесния имот, поради което исковата претенция в тази ѝ част, се явява неоснователна. Не се доказаха причинени на ищеца вреди в претендирания от него размер, доколкото отдаването под наем на апартаментите, гаражите и мазето е само хипотетична възможност. Не се представиха доказателства, че именно поради незаконосъобразния акт на ответника, ищецът е претърпял вреди – не се представиха доказателства за реално сключени договори за наем, развалени поради посочените от ищеца причини, за да се твърди настъпването на вреди.

В съответствие с чл.204, ал.4 от АПК, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението.

По отношение на твърдените действия и бездействия на ответника, следва да се има предвид, че в хипотезата, когато административен орган или длъжностно лице са задължени да извършат действие или да се въздържат от такова по силата на закона или друг по степен и юридическа сила нормативен акт, конкретните действия и бездействия следва да се посочат изчерпателно в исковата молба, с оглед доказването им, както и на настъпване на вредоносната последица от тях. Общото им посочване, без конкретизиране на приложимата законова норма, води до недоказаност на исковата претенция. В случая въпреки указанията на съда в тази насока, ищецът не конкретизира органа или длъжностното лице, които извършват незаконосъобразните действия, респективно извършват бездействия.

Отделно в съответствие с чл. 256 от АПК, фактическите действия трябва да са такива, които административният орган е длъжен да извърши по силата на закона. В съответствие с чл. 164 от З. (отм.), когато сградите не са приети по установения ред, органите на Дирекцията за национален строителен контрол забраняват с мотивирана заповед обитаването, съответно ползването, на сградите, съоръженията, техническите уредби и инсталациите и издават нареждане до доставчиците за прекъсване на захранването им с електрическа и топлинна енергия, газ, вода и телефон. Подобна е и разпоредбата на чл. 222, ал.1, т.6 и т. 7 от ЗУТ. В изпълнение на тези правомощия, ДНСК действа служебно. Претенциите за издаване на такава заповед не намират опора в специалната норма на ЗУТ, тъй като в ЗУТ, явяващ се специален закон, липсва императивна разпоредба, вменяваща в задължение на органите на ДНСК извършването на конкретни действия и в този смисъл не намира приложение нормата на чл. 256 от АПК, поради което не е налице незаконосъобразно бездействие (в този смисъл Определение № 12362 от 22.10.2009г. на ВАС по адм. д. № 9864/2009г., II о.).

Не се установява по делото отказ от изпълнение постановление от С. № 835/98г. и отказ от изпълнение на заповед на заместник министър З. от МРРБ за въвеждане на ЖСК в експлоатация, тъй като именно в изпълнение на тези указания е издадена Заповед № 87/16.03.1999г., обявена в последствие за нищожна, вкл. и по жалба на ищеца. Отделно посочените действия, респ. задължения не произтичат пряко от закона поради което е неприложима хипотезата на чл. 256 и чл. 257 от АПК.

Дори да приемем, че е налице незаконосъобразни действия и бездействия на органи на ответника, то липсват доказателства за причинно следствена връзка между тези действия, респ. бездействия и твърдените от ищеца вреди. По делото не са

представени доказателства да е правен опит за издаване на разрешение за ползване за процесната сграда, не е открит и мотивиран отказ за издаване на разрешение за ползване. Отделно не са представени доказателства и да е правен опит за издаване на нотариален акт за посочените имоти.

Съобразно установените обстоятелства по делото съдът приема, че не е осъществен фактическият състав на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ във вр. чл. 204, ал.1 и ал. 4 от АПК, поради което исковите претенции, като неоснователни, следва да бъдат отхвърлени.

Воден от горното и на основание чл. 203 и следващите от АПК във връзка със ЗОДОВ, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ исковата молба на А. М. А. от [населено място] срещу Дирекция за национален и строителен контрол (ДНСК), в частта ѝ за обявяване на съществуването (издаването) на актове обр. 14, 15 и 16 за сградата, находяща се на [улица] в [населено място], както и истинността на акт обр. 16/92 г. издаден от район С. по отношение на същата сграда.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ исковата молба на А. М. А. от [населено място] срещу Дирекция за национален и строителен контрол (ДНСК), в частта ѝ, за осъждане на ответника да заплати обезщетение за имуществени вреди, причинени от незаконосъобразен административен акт – Заповед № 3/07.10.1998г. на началника на ДНСК, за периода 01.04.2012г. до 30.06.2012г. и

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази му част.

РЕШЕНИЕТО в тази му част има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба в 7 дневен срок от съобщението за изготвянето му чрез Административен съд София град пред Върховния административен съд.

ОТХВЪРЛЯ исковата молба на А. М. А. от [населено място] срещу Дирекция за национален и строителен контрол (ДНСК), в частта ѝ, за заплащане на обезщетение за причинени имуществени вреди в общ размер на 4050 лева, причинени от незаконосъобразен акт - Заповед № 87/16.03.1999г. на главен държавен инспектор в ДНСК и незаконосъобразни действия и бездействия на органи и/или длъжностни лица на ДНСК за периода от периода 01.04.2012г. до 30.06.2012г.

РЕШЕНИЕТО в тази му част подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението за изготвянето му чрез Административен съд София град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: